

Wie bepaalt wat er op het land gebeurt?

Eerder schreef ik in Te Gast (LC 16 april 2013) dat minder mais niet alleen goed voor het weidse landschap zou zijn, maar ook voor de vele bijensoorten. Aanleiding was het nieuws dat Friese boeren mais de rug zouden toekeren. Mais werd vaak behandeld met bestrijdingsmiddelen als imidacloprid, dat doordringt in plant en stuifmeel maar ook in bodem, grond- en slootwater.

Tot mijn verbazing schrijft boer S. Vellenga uit Hallum als reactie op een 'maisklaagster' dat ze het land van de boer maar moet kopen (LC 26 april). Alsof het rammelende landschaps- en ecovervuilende groeiverdienmodel van de industriële boer maatgevend is voor uitzicht en gezondheid van de gewone burger. Alsof de sterk overdreven alsmaar stijgende grondprijzen voor een stukje kaal (raai) grasland de maat is om de medebewoners de mond te snoeren.

Misschien is het goed om je als boer eens af te vragen hoe het zo gekomen is. Zoveel landbouwhuisdieren op zo weinig of helemaal geen grond. En waarom zijn er eigenlijk – in feite nog erg milde – 'economische' milieueisen? In hoeverre bepalen de banken, leveranciers en als multinational opererende coöperaties wat er op het land van de boer, maar in wezen van ons allen, gebeurt?

Of zaait de boer voort met zijn thiochlorid (Sonido) en methiocarb (Mesurol) behandeld maiszaad? Het ene stoffje is een voor mens en in water levende organismen sterk giftig kankerverwekkend systemisch bestrijdingsmiddel, het andere doet daar niet veel voor onder. En dan heb ik het nog niet eens gehad over de spuitniveau van de in aardappel- en bollenvelden omgetoverde graslanden.
SJOERD BONNEMA
Ecologisch ondernemer te Fochteloo.